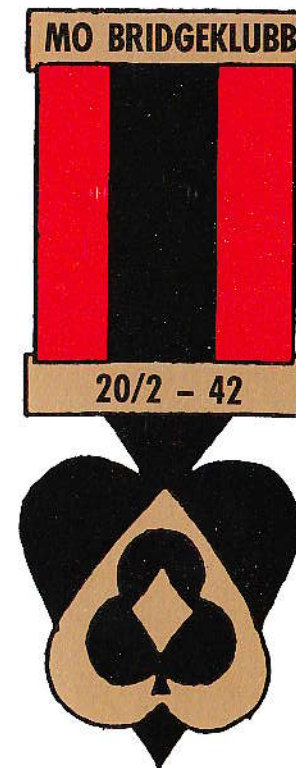

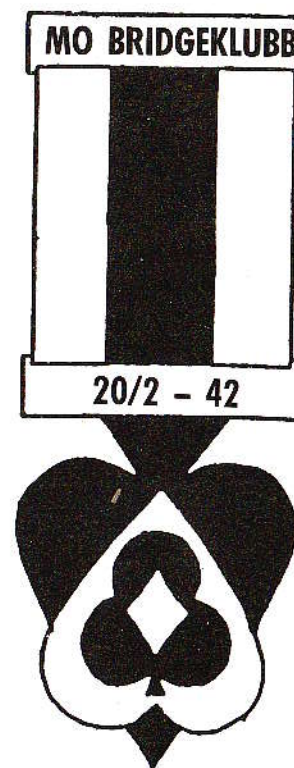
Mo Bridgeklubb

1942 – 1992

Mo Bridgeklubb

1942 – 1992

Mo Bridgeklubb gjennom 50 år

Vi vil med dette prøve å gi en beskrivelse av Mo Bridgeklubbs liv og levnet gjennom 50 år.

Kildematerialet har vært protokoller og årsberetninger i tillegg til samtaler med medlemmer som fortsatt er aktive. Noen fullgod og eksakt tidsriktig beskrivelse av de forskjellige «epokene» er vanskelig å gi. Til det er innholdet i brev og protokoller for mye preget av den daglige drifta av klubben. Vi har derfor forsøkt å se litt på aktiviteten i klubben; svingning i medlemstall og deltakelse i forskjellige turneringer.

I tillegg vil de beste sportslige prestasjoner bli trukket fram.

Redaksjonen har bestått av Aksel Lysøy, Per A. Schjetne, Per Tjelme-land, Svenn Tovås og Trond Eriksen.

Stiftelsen

Mo Bridgeklubb ble formelt stiftet 20. februar 1942. Initiativtaker var Johan Lie, og på stiftelsesmøtet ble han valgt til klubbens første formann.

På stiftelsesmøtet møtte foruten Johan Lie også Knut Lie, Kåre Lie, Jacob Nilsen, Evald Fremmerlid, Rolf W. Sanne, Reidar Wulfsberg, Anton Tverrås, Frank Johansen, T. Johansen, Per A. Schjetne, Otto Aasgård, Johan Sletten, Nils Johansen, Harald Bøgevoid, Trygve Pedersen, Torbjørn Arnø og J. M. Jonassen.

Tilsammen møtte 21 mann, men bare 18 er nedskrevet!

Per Schjetne er den eneste av stifterne som fortsatt er aktiv i klubben, både som spiller og administrator. Et peng her er at i klubbens første styre, som bestod av Johan Lie, Per Schjetne og Johan Sletten, satt Schjetne som viseformann, en funksjon han også har i dag.

Noe som vi i dag kan betrakte som en raritet, er bestemmelsen fra stiftelsesmøtet som fastslår at «Klubben åpen kun for menn». Dette ble ikke endret før på årsmøtet i 1956, dog ikke uten en viss disputt. For som det ble sagt: «Det eksisterer jo en kvinnelig klubb på Mo.»

Det ble også besluttet på stiftelsesmøtet at klubben skulle tilsluttes Norsk Bridgeforbund.

Johan Lie (i midten) var en av initiativtakerne og den første formann i klubben. Han satt som formann i de første fem årene og hadde også dette vervet en periode midt på 60-tallet. Blant de 19 stifterne var også Johan Lies sønn, Kaare Tiller Lie (t.h.) og hans bror Knut I. Lie.

Krigsårene

Hvordan var så interessen for bridgespilling i det okkuperte Norge, og hadde okkupasjonen betydning for oppslutning til klubben?

I starten måtte medlemstallet begrenses til 24, men kunne senere økes til 36. Interessen var fortsatt stigende og klubben fikk en masse henvendelser om medlemskap som måtte avvises på grunn av plassmangel. Likevel kunne medlemsstokken utvides til 64 personer i 1944 og 80 i 1945. Ved sesongsstart høsten 1945 var medlemstallet økt til 90.

I midten av april 1943 fikk klubben spilleforbud av den daværende lensmannen, som erklærte klubben for oppløst. Etter store anstrengelser fra formannen, Johan Lie, ble spilleforbudet opphevet fra 1. desember samme år. Likeledes ble det fra august -44 påtvunget ei spilletid mellom kl 20 og 23.00.

Spilleforbudet betød ikke at det ikke ble spilt turneringer i Mo. Det ble spilt privat og kortene gikk på rundgang fra heim til heim, inntil runden var ferdigspilt.

Turneringsaktiviteten i krigsårene var naturlig nok begrenset. Likevel ble det i 1942 startet ei turnering mot Mosjøen BK som skulle spilles to ganger i året. Dette lyktes å gjennomføre, til tross for en god del videverdigheter med reiseforbud o.l. Disse turneringene fortsatte til ut på femtitallet.

«– seg sjøl en tjeneste»

Ellers var ikke klubbspillinga ulik dagens spilling, ispedd litt singelturneringer og en type oppgaveturnering i forbundets regi. Dette var oppgaver i meldinger

og utspill, noe som tydeligvis var på sin plass hvis en skal dømme etter følgende uttalelse fra årsmeldingen i 1943:

«Med hensyn til spillenivået blant medlemmene må det indrømmes at dette er svært ujevnt, og av slippene fremgår at det er mange dårlige meldinger. Medlemmene ville gjøre både seg selv og klubben en tjeneste om de satte seg inn i den moderne meldeteknikk, og det skulle ikke falle så vanskelig heller for folk som har syleset med bridgen i lengre tid.»

Og så denne fra 45/46:

«Spillecnivået må vel sies å ha gått en del frem, men det kan ikke nektes at nivået på begge partier er temmelig ujevnt. Det er heller ikke fritt for at det gambles en del, spesielt skjemmes spillet av mange lettsindige doblinger.»

De første KM

Nivået blant de beste spillerne i klubben må sies å ha vært bra. De første kretsmeesterskapene som ble avholdt på Helgeland (i 1945) gikk til spillere fra vår klubb, og hele førti- og femtitallet ble dominert av Mo-spillere.

I 1951/52 ble Per Trønsdal og Per A. Schjetne tatt ut til å spille kvalifiseringsturnering for deltakelse i VM. Etter å ha ledet så å si hele turneringa, ble de til slutt nummer fire, fattige to poeng unna å kvalifisere seg.

Av andre resultater fra denne perioden må nevnes Per A. Schjetne, Per Trønsdal, David Risan og Kristen Petersen-Øverleirs Nord-norske mesterskap for lag i 1950. Denne seieren ga rett til å spille NM-finalen for lag samme år, men våre deltakere ble der for lette og måtte ta til takke med sisteplasen. Laget var for øvrig supplert med Odd Stenvåg under finalen.

Stor oppslutning

Oppslutninga i klubben er i perioden rundt 1950 stabil og god. Medlemstallet lå i overkant av 90 med våresesongen 1950 som topp med 108 medlemmer. Dette høye medlemstallet førte til at det måtte spilles i tre puljer med forskjellige spilledager. Seriositeten hos deler av C-pulja var nok så som så, ihvertfall var det stadig problemer med spillere som bare unnlot å møte opp.

Midt på femtitallet ser det ut til at interessen dabber noe av. Det er ikke nok medlemmer til at C-pulja kan opprettholdes, og interessen for å delta på turneringer som medfører reiser avtar. Nå var jo Helgeland en tungvint krets å reise i på den tiden, og det er forståelig at mange kviet seg.

Selv om medlemstallet går ned holder de beste spillerne i klubben god standard, og i 1956 kvalifiserer Mo BK seg til NM-finalen for lag for andre gang. Denne gang er det Rolf Kullerud, Arne Stabursvik, Erling Rørvik og Johan Skoglund som står for den bragden. I finalen har de med Per Trønsdal som femtemann, men heller ikke denne gangen hevder Mo-laget seg spesielt godt.

I 1958 er klubben igjen i finalen, og denne gangen går det litt bedre. Per Trønsdal, Per A. Schjetne, Kristen Petersen-Øverleir og Einar Malvik blir til slutt nr. 5.

Noen magre år

I resultatlistene fra kretsens turneringer kan en tydelig lese at klubben starter en nedtur på slutten av femtitallet. I perioden 1957 – 1973 vinner klubben bare tre kretsmesterskap for lag; de desidert magreste femten årene noen gang i klubbens historie. Det er vanskelig å gi noen eksakt forklaring på denne nedgangen, men stikkord som dårlig rekruttering og lite inspirerende turneringstilbud kan være litt av forklaringen.

Nye krefter

På begynnelsen av 70-tallet skjer det imidlertid et oppsving. Nye spillere kommer til, spillere som har vært ute og studert og som i tillegg til fag også har «studert» bridge. Disse drar de andre med seg, og i løpet av få år er Mo igjen et kraftsentrum for bridge, ikke bare på Helgeland, men også i nord-norsk sammenheng.

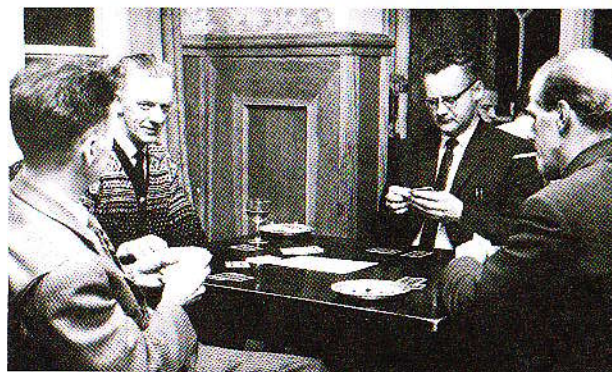
I 1977 er klubben igjen i lagfinalen. Denne gang er det Aage Irgens, Sverre Selfors, Oddbjørn Handå og Olav Valstad som greier å komme gjennom nåløyet. I finalen er Hans Egil Ro med som femtemann, og laget oppnår en hederlig femteplass.

På turneringsfronten skjer det også en del i denne perioden. Seriemesterskapet blir innført i 1973/74, og er avgjort med på å øke turneringsinteressen. Omtrent samtidig arrangeres den første «Rana Cup»-en (i januar 1975), ei turnering som kom i gang nærmest etter påtrykk fra spillere i naboklubber som saknet ei større turnering på Mo. Rana Cup-en hadde på slutten av 80-tallet et meget godt rykte, og har to ganger vært kvalifiseringsturnering for EM-par.

Vekslende suksess

I NM-finalene for par har klubben ofte vært representert, dog de fleste ganger uten den store suksessen. Unntakene finnes likevel, og i 1982 gjør Leif Riksvold og Oddbjørn Handå en meget respektabel innsats og blir nr. seks. Før det var Per Trønsdal og Per A. Schjetnes niendeplass i 1951 den beste prestasjonen.

Med økende interesse og vilje til å reise ut og møte andre spillere, kommer også gode resultater. Riksvold-Handås NM-innsats er ett eksempel, men spillere fra vår klubb hevder seg også godt i turneringer mange andre steder i landet. Det er derfor ingen overraskelse at klubben både i 1987 og -88 klarer å komme til lagfinalen. Begge ganger er det Jan Mellingen, Leif Riksvold, Brynjar Karlsen

Fra klubbspillingen på Meyergården først på 1960-tallet. Spillerne er fra venstre og rundt bordene: Øverst: Oddvar Justesen, Gunnar Lundenes, Rolf Kullerud og Olav Johansen (med ryggen til). I midten: Henry Bottenvann, «Kalle» Steen, Ola Gulla og Helge Hangås. Nederst: Per Halle Pettersen, Dagfinn Granhaug, Olav Nygaard og Torvald «Bror» Hammer.

og Jan Arne Heimdal, med Trond Eriksen som femtemann i finalen, som står for prestasjonen. Første året gikk det best med en femteplass, mens det ble sisteplass av de åtte lagene i finalen i 1988.

Styret i Mo Bridgeklubb i jubileumsåret. Fra venstre, foran: Gerd Marit Harding, styremedlem, Svenn Tovås, formann, bak: Svein Kolstad, sekretær, Per A. Schjete, nestformann, og Sverre Selfors, kasserer.

På det jevne

Innad i klubben er medlemstallet på hele åttitallet meget stabilt, og ligger på rundt femti. Sannsynligvis kunne dette vært noe høyere, men en noe omflakkende tilværelse fra spillelokale til spillelokale, av til dels skiftende kvalitet, har ikke vært av det gode. Dette har i grunnen i hele klubbens historie vært et tilbakevendende problem, og lokalene vi har i skrivende stund er heller ikke helt ideelle.

Avslutningsvis vil vi ta med at jubileumsåret har vært sportslig godt for klubben.

Den er blitt avdeingsvinner i seriemesterskapet i 3. og 4. divisjon, i tillegg til at vårt lag i 2. div. ble nr. 4. Klubben har også tre par med i parfinalen og ett lag i lagfinalen (Kurt Ove Thomassen-Svein Gunnar Karlberg-Brynjar Karlsen-Trond Eriksen).

Formenn gjennom 50 år

1942-46/47:	Johan Lie
1947/48-48/49:	Per Trønsdal
1949/50-55/56:	Hans A. Beyer
1956/57-57/58:	Rolf Kullerud
1958/59-59/60:	Arnljot Trønsdal
1960/61-61/62:	Håkon Øiseth Hansen
1962/63:	Aksel Lyøy
1963/64-64/65:	Håkon Olsen
1965/66:	Johan Lie
1966/67-67/68:	Per Trønsdal
1968/69:	Villy Bruvold
1969/70:	Kåre Jensen
1970/71-74/75:	Jan Enge
1975/76-77/78:	Svenn Tovås
1978/79-80/81:	Hans Egil Ro
1981/82:	Oddbjørn Handå
1982/83-83/84:	Knut Kvalø
1984/85-85/86:	Helge Stanghelle
1986/87-87/88:	Brynjar Karlsen
1988/89-91/92:	Svenn Tovås

Rana Cup-vinnere:

1975:	Kenneth Forslund – Roar Johnsen
1976:	Ikke arrangert
1977:	Tor Helness – Jon Kåre Schjelderupsen
1978:	Oddbjørn Handå – Olav Valstad
1979:	Jan Mellingen – Olav Valstad
1980:	Gunnar Klette – Arne Dahl
1981:	Hans Egil Ro – Per Trønsdal
1982:	Brynjar Karlsen – Leif Riksvold
1983:	Terje Aa – Jon Kåre Schjelderupsen
1984:	Terje Aa – Glenn Grøtheim
1985:	Ulf Tundal – Ragnar Baardsgaard
1986:	Per M. Haugen – Geir Helgemo
1987:	Oddbjørn Handå – Trond Eriksen
1988:	Geir Helgemo – Tom Johansen
1989:	Brynjar Karlsen – Trond Eriksen
1990:	Jan Arne Heimdal – Per Tjelmeland
1991:	Ikke arrangert

Andre tider

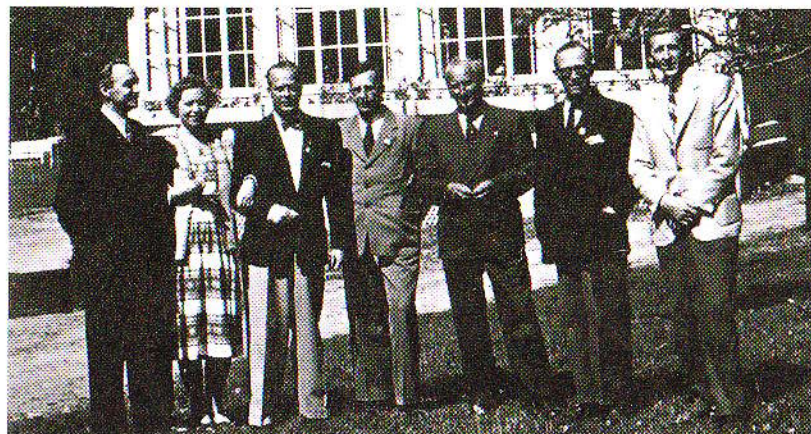
Dagens spillere setter seg på tog eller fly, spiller sine kamper, og er kanskje samme dag tilbake fra spilling i Oslo eller Tromsø. Hør hva som kunne skje i femti-åra:

Lag Pelle skulle spille i Bodø. Tre mann gikk på toget i sentrum, og fjerde-mann skulle komme på på Tveråneset. Ingen fjerdemann dukket opp, så laget hoppet av for å finne ut av saken. I mellomtida hadde fjerdemann oppdaget at han var for sen; han kastet seg i drosje til Hjartåsen(!) og tok igjen toget. Ingen lagkamerater. Litt telefoner oppklarte saken, overnatting på Hjartåsen og lykkelig gjenforening på toget dagen etterpå.

I de dager gikk toget til Fauske med påfølgende transport til Bodø. Lag Pelle kom, så, vant og skulle tilbake. Den turen tok fire dager! Innesnødd tog på Saltfjellet medførte to dager venting med kortspill i Bodø. Leiebil og jeep fikk laget til Lønsdal der det ble fortsatt venting på et hotell som for anledningen måtte åpne. Fem dager etter avreise fra Mo, med venting og uhell med bil og tog, kom laget tilbake. Undres hvor mange spill som ble spilt underveis.

Stå på krava

Når du plasserer deg bra i en turnering, forventer du en premie. Per Trønsdal med makker ble nummer to i en stor turnering med konstruerte spill (med innlagte spillepoeng). Premien burde vært bra, og det var en av Norges aller mest kjente daværende bridgespillere som var turneringsansvarlig. Det tok seks år før premien ankom! Hvert år traff Per vedkommende, spurte etter premien, fikk spørsmål på pent språk: Hva var navnet? og ble lovet at premien var i posten når Per kom hjem. Det sjettede året var det en femdagers intens kvalifisering til europamesterskapet. Nytt spørsmål fra Per, hva var navnet?, nye løfter, og dagene gikk. Siste dag hanket Per fatt i mannen, de tok seg en tur på Karl Johan, og premien ble ordnet. Det hører med til historien at de ble riktig gode venner med årene.

I 1951 deltok Schjetne — Trønsdal i nordisk mesterskap som ble spilt på Hankø. Her er de i fint selskap under mesterskapet. Fra venstre ukjent (svenske ?), Torill Andersen, Putte Kock - legendarisk både innen svensk fotball og bridge, som sammen med sin makker Werner vant mesterskapet, Per Trønsdal, Per A. Schjetne, presidenten i Norsk Bridgeforbund Karl Fredrik Dawes, og Jørgen Elvig.

Spillopper

Det hevdes at humoren hadde mye større plass i bridgemiljøet før. Kanskje kan følgende historie bekrefte dette:

Noen moværingar skulle spille i Oslo, og la trøstig i vei med bil nedover. Erling Rørvik og Per Trønsdal var med på dette, og Per var den som var kjent i storstaden. Hotell Continental var vanlig overnattingsplass, mente Per. Da de nærmet seg storstaden, oppstod en del bekymring omkring tilgang til noen edle dråper etter en lang reise. Stengt var det i byen, og slitne reisende trengte noe å styrke seg på.

Naturligvis hadde Per forutsett dette. På forhånd hadde han ordnet med en bestilling på to flasker som ventet på hotellet. Nå kunne han fortelle at det ikke var noe problem. På Continental hadde han en fast avtale om at det skulle stå to flasker i skapet dersom hotellet ble beåret med besøk. Naturligvis trodde ingen på dette, og først i dag blir det avslørt hvorfor Erling ble så imponert over den status Per hadde i storstaden!

Nordlendinger i fint selskap

Per og Pelle spilte kvalifisering i Oslo til internasjonale oppgaver. De var godt kjent av Oslo-eliten, men sørpå var det mest interessant hvordan det gikk søringparene imellom. Per og Pelle fikk mye skryt av de andre hver gang et Oslo-par

fikk stryk. Den stemningen snudde vel etter hvert som avisene med store bokstaver og dag etter dag måtte skrive: «Schjetne og Trønsdal leder fortsatt!» Dessverre holdt det ikke helt til mål, men ambassadører for nordnorsk vilje og dyktighet var de i alle fall.

Plasseringer i NM

Spillere fra Mo Bridgeklubb har så langt vi har klart å finne ut oppnådd følgende finaleplasseringer i norgesmesterskapene:

PARMESTERSKAPET:

1946:	Nr. 21	Kr. Petersen-Øverleir - Eilif Sletten
1947:	Nr. 19	Kr. Petersen-Øverleir — Eilif Sletten
1951:	Nr. 9	Per A. Schjetne — Per Trønsdal
1954:	ukjent	Per A. Schjetne — Per Trønsdal
1955:	Nr. 34	Erling Rørvik - Johan Skoglund
	Nr. 43	Per A. Schjetne - Per Trønsdal
1957:	Nr. 17	Kr. Petersen-Øverleir - Per Trønsdal
1960:	Nr. 32	Einar Malvik - Per A. Schjetne
1963:	Nr. 14	Kr. Petersen-Øverleir - Per Trønsdal
1967:	Nr. 56	Alf Pettersen - Per Halle Petersen
1968:	Nr. 27	Kr. Petersen-Øverleir - Per Trønsdal
1969:	Nr. 52	Oddvar Justesen - Alf Pettersen
1975:	Nr. 42	Kr. Petersen-Øverleir - Aage Irgens
1978:	Nr. 32	Oddbjørn Handå - Olav Valstad
1980:	Nr. 15	Jan Mellingen - Hans Egil Ro
1982:	Nr. 6	Oddbjørn Handå - Leif Riksvold
1984:	Nr. 59	Oddbjørn Handå - Sverre Selfors
1985:	Nr. 29	Jan Mellingen - Jan Arne Heimdal
	Nr. 52	Svenn Tovås - Trond Eriksen
1986:	Nr. 46	Brynjar Karlsen - Leif Riksvold
1987:	Nr. 39	Bjørnar Småli - Helge Stanghelle
	Nr. 47	Trond Eriksen - Oddbjørn Handå
1988:	Nr. 57	Brynjar Karlsen - Jan Arne Heimdal
1989:	Nr. 10	Olav Valstad - Sverre Selfors
1990:	Nr. 22	Olav Valstad - Sverre Selfors
	Nr. 56	Bjørnar Småli - Helge Stanghelle
1991:	Nr. 42	Trond Eriksen - Brynjar Karlsen

LAGMESTERSKAPET:

1950:	Nr. 8	Per A. Schjetne, Per Trønsdal, David Risan, Kr. Petersen-Øverleir og Odd Stenvåg.
1956:	Nr. 8	Rolf Kullerud, Arne Stabursvik, Erling Rørvik, Johan Skoglund og Per Trønsdal.
1958:	Nr. 5	Per A. Schjetne, Per Trønsdal, Kr. Petersen-Øverleir og Einar Malvik.
1977:	Nr. 5	Aage Irgens, Sverre Selfors, Oddbjørn Handå, Olav Valstad og Hans Egil Ro.
1987:	Nr. 5	Jan Arne Heimdal, Brynjar Karlsen, Jan Mellingen, Leif Riksvold og Trond Eriksen.
1988:	Nr. 8	Jan Arne Heimdal, Brynjar Karlsen, Jan Mellingen, Leif Riksvold og Trond Eriksen.

Vinnere av KM for par

1946	Eilif Sletten - Kristen Petersen-Øverleir	Mo
1947	Eilif Sletten - Kristen Petersen-Øverleir	Mo
1948	Ikke arrangert	
1949	Ikke arrangert	
1950	Per Schjetne - Per Trønsdal	Mo
1951	Erling Rørvik - Fridtjof Torgersen	Mo
1952	David Risan - Kristen Petersen-Øverleir	Mo
1953	Carl Myhre - Ivar Nøstvik	Mosjøen IL
1954	Erling Rørvik - Johan Skoglund	Mo
1955	Rolf Kullerud - Odd Stenvåg	Mo
1956	Einar Malvik - Per Trønsdal	Mo
1957	Rolf Kullerud - Per Trønsdal	Mo
1958	Einar Henriksen - Jon Selfors	Selfors
1959	Per Schjetne - Einar Malvik	Mo
1960	Per Schjetne - Einar Malvik	Mo
1961	Arvid Johnsen - Arvid Solem	Mo
1962	Klaus Johansen - Reidar Kristensen	Mo
1963	Aage Irgens - Per Halle Pettersen	Mo
1964	Alf Pettersen - Per Halle Pettersen	Korgen
1965	Alf Pettersen - Per Halle Pettersen	Mo
1966	Arne Johansen - Roar Gullestad	Sandnessjøen
1967	Alf Pettersen - Per Halle Pettersen	Mo
1968	Per Trønsdal - Kristen Petersen-Øverleir	Mo
1969	Oddvar Justesen - Alf Pettersen	Mo
1970	Asbjørn Leines - Harry Stokka	Sandnessjøen
1971	Asbjørn Leines - Harry Stokka	Sandnessjøen
1972	Jan Enge - Einar Henriksen	Mo

1973	Kolbjørn Løvdahl – Bjørn Reppen	Brønnøysund
1974	Kolbjørn Løvdahl – Bjørn Reppen	Brønnøysund
1975	Aage Irgens – Kristen Petersen-Øverleir	Mo
1976	Sverre Selfors – Aage Irgens	Mo
1977	Jan Mellingen – Jørgen Haugane	Mo
1978	Kolbjørn Løvdahl – Bjørn Reppen	Brønnøysund
1979	Hartvik Austvik – Arne Hersest	Nesna
1980	Leif Riksvold – Olav Valstad	Mo
1981	Sverre Selfors – Oddbjørn Handå	Mo
1982	Svenn Tovås – Stein Erik Olsen	Mo/Hattfjelldal
1983	Yngve Noren – Ottar Jåstad	Sandnessjøen
1984	Helge Stanghelle – Bjørnar Småli	Mo
1985	Gerd Marit Harding – Geir Gislås	Mo
1986	Jan Arne Heimdal – Jan Mellingen	Mo
1987	Svenn Tovås – Olav Valstad	Mo
1988	Yngve Noren – Ottar Jåstad	Sandnessjøen
1989	Oddbjørn Handå – Trond Eriksen	Mo
1990	Helge Stanghelle – Bjørnar Småli	Mo
1991	Olav Valstad – Sverre Selfors	Mo

Vinnere av KM for lag

1946	Mo	Kristen Petersen-Øverleir, Eilif Sletten, David Risan og Per Schjetne
1947	Mosjøen	Arne Asla, Reidar Garberg, Trygve Krosshavn og Johan Hammon Wolff
1948	Mo	David Risan, Kristen Petersen-Øverleir, Per Schjetne og Per Henrik Drangsholdt
1949	Mosjøen	Arne Asla, Reidar Garberg, Carl Myhre og Thorbjørn Straum
1950	Mo	Per Schjetne, Per Trønsdal, David Risan og Kristen Petersen-Øverleir
1951	Mo	Torbjørn Arnø, Johan Skoglund, Erling Rørvik og Odd Stenvåg
1952	Mo	Emil Hansen, Odd Stenvåg, David Risan og Kristen Petersen-Øverleir
1953	Mo	Egil Kolstad, David Risan, Per Schjetne og Odd Stenvåg
1954	Mo	Egil Kolstad, David Risan, Rolf Kullerud og Arne Stabursvik
1955	Mo	Rolf Kullerud, Arne Stabursvik, Torbjørn Arnø og Fridtjof Torgersen
1956	Mo	Torbjørn Arnø, Erling Rørvik, Eilif Sletten og Fridtjof Torgersen

1957	Båsmo	Leif Larssen, Per Johannessen, Harald Nordmann og Jens Myhre
1958	Arbeidernes	Godtfred Hansen, Arne Sternang, Kjell Frøseth og Thorstein Hofstad
1959	Mo	Leif Renolen, Johan Johansen, Erling Rørvik og Johan Skoglund
1960	Mo Kvinnelige	Annabeth Haaland, Marit Nygård, Kari Arntsen og Margit Trønsdal
1961	Mosjøen	Torstein Herring, Ivar Nøstvik, Arne Asla og Reidar Garberg
1962	Nordlys	Godtfred Hansen, Torbjørn (Tore) Olsen, Helge Hangås og Kalle Steen
1963	Nordlys	Thorvald Hammer, Dagfinn Granhaug, Thoralf Dahle og Kaare Harang
1964	Mosjøen	Torstein Herring, Harald Rørvik, Ivar Nøstvik og Martin Thollefsen
1965	Mosjøen	Reidar Garberg, Torstein Herring, Arne Asla og Nina Asla
1966	Brønnøysund	Yngvar Th. Olsen, Arnold Blix, Arne Reppen og Sverre Gabrielsen
1967	Brønnøysund	Yngvar Th. Olsen, Arnold Blix, Thor Knutsen og Kåre Sletbakk
1968	Mo	Per Halle Pettersen, Aage Irgens, Per Schjetne og Per Trønsdal
1969	Mosjøen	Alf Tønnessen, Arne Asla, Nina Asla og Karl Skogmo
1970	Mo	Per Schjetne, Per Trønsdal, Oddvar Justesen og Alf Pettersen
1971	Brønnøysund	Arne Reppen, Yngvar Th. Olsen, Thor Knutsen og Sverre Gabrielsen
1972	Brønnøysund	Arne Reppen, Yngvar Th. Olsen, Bjørn Reppen og Kolbjørn Løvdahl
1973	Brønnøysund	Kathrine Bertnes, Egil Bertnes, Gunnar Aakerøy og Sverre Gabrielsen
1974	Mo	Jan Mellingen, Jørgen Haugane, Einar Henriksen og Jan Enge
1975	Mo	Per Trønsdal, Per Schjetne, Per Johannessen og Dagfinn Granhaug
1976	Mo	Sverre Selfors, Aage Irgens, Oddbjørn Handå og Hans Egil Ro
1977	Brønnøysund	Stig Kvalø, Thor Langås, Sverre Nøstvik og Norvald Horn
1978	Brønnøysund	Bjørn Reppen, Kolbjørn Løvdahl, Thor Knutsen og Kåre Sletbakk

1979	Sandnessjøen	Bjørn Storheil, Geir Gisnås, Yngve Noren og Ottar Jåstad
1980	Mo	Sverre Selfors, Oddbjørn Handå, Leif Riksvold og Olav Valstad
1981	Mo	Sverre Selfors, Oddbjørn Handå, Leif Riksvold og Olav Valstad
1982	Mo	Sverre Selfors, Bjørnar Småli, Jan Mellingen og Thorbjørn Ravlo
1983	Mo	Knut Kvalø, Brynjar Karlsen, Per Tjelmeland og Helge Stanghelle
1984	Mo	Svenn Tovås, Trond Eriksen, Geir Gisnås og Leif Riksvold
1985	Mo	Leif Riksvold, Olav Valstad, Øystein Hangås, Knut Kvalø og Wenche Ravlo
1986	Mo	Helge Stanghelle, Bjørnar Småli, Per Tjelmeland og Sverre Selfors
1987	Mo	Helge Stanghelle, Bjørnar Småli, Per Tjelmeland og Sverre Selfors
1988	Mo	Svenn Tovås, Geir Gisnås, Oddbjørn Handå og Trond Eriksen
1989	Mo	Helge Stanghelle, Bjørnar Småli, Olav Valstad og Sverre Selfors
1990	Mo	Helge Stanghelle, Bjørnar Småli, Olav Valstad og Sverre Selfors
1991	BK Nordlys	Geir Gisnås, Frank Bogen, Leif Riksvold og Svein Gunnar Karlberg
1992	BK Nordlys	Geir Gisnås, Svenn Tovås, Frank Bogen og Viggo Schytte